

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Üzleti szám: 14/681-0/2014	
Érkezett: 2014 MARE 28.	
Példány: 2	Kezelőiroda: [redacted]
Melléklet: 3+3 Alulírott [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. Tv. – a továbbiakban: Abtv. – alapján az alábbi	

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG MUNKAÜGYI ÜGYSZÁK 7.	
FOLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2014 -03- 1 8	
PÉLDÁNY: [redacted] Indítványozó jogi képviselőm útján...	
MELLÉKLET: 27. §-a) KÖZTÖK pontja...	
FOLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

indítványt

terjesztem elő:

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Mfv.I.10.078/2013/5 sz. közbenső ítéletének alkotmányellenességét, melyre tekintettel kérem a Kúria sérelmezett ítéletének, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 55.Mf.638.581/2011/4 számú közbenső ítéletére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését.

Az indítványozó érintettségének igazolása céljából I/1. sz. alatt a Kúria sérelmezett ítéletének fénymásolatát, I/2 szám alatt pedig az indítványozó cégkivonatát mellékelem. I/3. sz. alatt csatolom jogi képviselőm meghatalmazását.

Bejelentem, hogy a sérelmezett ítéletet a Kúria – az elsőfokú Bíróság útján – 2014. január 27-én kézbesítette az indítványozó jogi képviselője részére.

Nyilatkozom egyúttal arról, hogy az indítvány – az ügyben érintett személyek személyes adatainak kivételével – nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Indokolás

Az indítványozó – a továbbiakban: alperes - 2010. január 6-án, volt dolgozója [redacted] – a továbbiakban: felperes - munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette. A rendkívüli felmondásra azért került sor, mert a felperes 2009. december 28-án, munkahelyi vezetőjének utasításától eltérően, az alperes részére beérkező megrendeléseket nem „írta ki” azaz nem továbbította az alperes logisztikai partnere felé. Emiatt az alperes jelentős összegű bevételtől esett el, mivel – a felperes eljárása folytán – vevői a megrendelt árukat az év alperes kereskedelmi érdekei szempontjából kiemelkedően fontos időszakában, nem kapták meg. Az alperes felmondásában kiemelte, hogy – eltekintve a bevételkieséstől - kötbérszankciók is fenyegetik, továbbá legjelentősebb megrendelői vonatkozásában súlyos presztízsveszteséget szenvedett.

Az alperes – a felperes „elbocsátását” megelőzően - a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. tv. (a továbbiakban: régi Mt.) 96. §. (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve meghallgatta a felperest, annak érdekében, hogy a tisztázza a felperesi mulasztás esetleg méltányolható indokait. A felperes e meghallgatásakor tett, kötelezettségszegését elismerő nyilatkozata szerint „Világos volt, hogy minden megrendelést ki kell írni, ami 28-án beérkezett” (a per anyagához A/1 szám alatt csatolt okirat).

A felperes az alperesi felmondás jogszerűtlenségének megállapítása, illetve ezzel összefüggésben keletkezett kárának, stb. megtérítése iránt keresetet terjesztett elő a Fővárosi Munkaügyi Bírósághoz. Keresetében tagadta az A/1 sz. alatti okiratban foglalt nyilatkozatának valóságát, tagadva egyúttal az alperes illetékes vezetője által kiadott utasítás ismeretét is (kereset, 2. oldal utolsó bekezdés).

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a peres feleknek a perbeli utasítás ismeretével kapcsolatos ellentétes előadása miatt elrendelte a felperes és volt munkahelyi vezetője szembesítését. A felperes a szembesítés alkalmával – keresetében előadott tagadásától eltérően – ismételten elismerte, hogy az alperesi megrendelők megrendeléseinek továbbítására vonatkozó munkáltatói utasítást ismerte (2010. október 21. tárgyalás, 7. sorszámu jegyzőkönyv, 7. oldal).

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 25.M.533/2010/15 számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felperes az ítélet ellen fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Törvényszékhez, kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását. Fellebbezésében, a munkáltatói utasítás ismeretét tagadó korábbi álláspontját megváltoztatva, lényegében annak félreértésére hivatkozott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes mind a pert megelőző meghallgatásakor, mind pedig a perben történt szembesítés alkalmával elismerte, hogy tisztában volt a vitatott munkáltatói utasítással.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és 55.Mf.638.581/2011/4 számú közbenső ítéletével megállapította az alperesi felmondás jogszerűtlenségét. A jogerős közbenső ítélet szerint „az alperes nem bizonyította, hogy a felperes valóban megismerte a perbeni utasítást, és munkavégzése során valóban ezen utasítás szándékos vagy súlyosan gondatlan figyelmen kívül hagyásával járt el” (másodfokú ítélet, 4. oldal, ötödik bekezdés). A másodfokú bíróság az alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott felperesi nyilatkozatot, illetve a szembesítés eredményét figyelmen kívül hagyta, azzal érdemben nem foglalkozott, ítéletében ennek okáról nem adott számot.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Felülvizsgálati kérelmét lényegében a felperes fentiekben említett, a munkáltatói utasítás ismeretét alátámasztó nyilatkozatára, illetve a perben lefolytatott szembesítés eredményére alapította.

A Kúria sérelmezett közbenső ítéletével a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Ítéletének indokolása egyetlen szóval sem tér ki – még az alperes felülvizsgálati kérelmének összefoglalásában sem - arra, hogy a felperes munkáltatói utasítás ismeretét igazoló felperesi nyilatkozat, illetve szembesítés során tett elismerés ellenére miért látta megalapozottnak a másodfokú bíróság döntését, mely szerint az alperes nem bizonyította, hogy a felperes a vitatott munkáltatói utasítását ismerte volna. A Kúria annak ellenére nem foglalkozott a pernek ezzel a körülményével, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmét kifejezetten ezekre a körülményekre alapította.

Álláspontom szerint a Kúria felülvizsgálati közbenső ítélete a következők miatt alkotmányellenes.

A régi Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a munkáltató munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a dolgozó munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.

A 104. §. (1) bekezdése alapján a munkavállaló a munkát a munkáltató utasítása szerint köteles ellátni. A 96. § (2), illetve a 89. § (2) bekezdésében foglaltakból következően a munkáltató terheli annak bizonyítása, hogy a munkavállaló a 104. § (1) bekezdés szerinti kötelezettségszegést elkövette.

A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Magyarország Alaptörvényének XXVIII: Cikk (1) bekezdése rögzíti a tisztességes bírói eljárás alkotmányos követelményét.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes eljárás követelményrendszerének értelmezéséhez az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) is figyelembe veszi. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvényellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkeznek a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok, így az indokolási kötelezettség meghatározásának igénye is. Az Alkotmánybíróság gyakorlata az indokolt bírói döntéshez való jogot az Egyezmény 6. Cikkében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog részének tekinti. A bírói döntésekkel szemben valamennyi jogállamban elvárható az objektivitás és az álláhatóság (Shala kontra Norvégia, 15620/09, 2012. július 10.) A tisztességes eljárás és a jogállamiság követelményéből fakad az az elvárás, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be. A bírói ítélettel szembeni alapvető alkotmányos igény, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról határozatának indoklásában számot adjon.

Megítélésem szerint a Kúria sérelmezett közbenső ítélete a fentiekben összefoglalt alkotmányos követelményeknek nem felel meg.

A Kúria sérelmezett döntésének alapjául szolgáló munkaügyi pernek kulcskérdése volt, hogy az alperes tudja-e bizonyítani: a felperes tisztában volt a vitatott munkáltatói utasítással. A felperesnek ebben a körben tett nyilatkozata, illetve a szembesítés eredménye olyan horderejű tényállási elem, illetve bizonyíték, melyek indokolás nélkül történő figyelmen kívül hagyása ellentétes az Abtv. XXVIII. Cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljárás követelményével, és nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak sem.

Az Egyezmény 6. Cikkében megfogalmazott elvárást sérti, ha a felülvizsgálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróság döntését az ügy lényegi kérdései tekintetében további vizsgálat és a vizsgálat indokainak kifejtése nélkül hagyja helyben (Vojtechová v. Szlovákia, 59102/08, 2012. szeptember 25., 35. §). Az indokolási kötelezettség teljesítése azon az alkotmányos igényen alapul, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerjen, vagyis kérelmét a bíróság megvizsgálja. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális követelményt fogalmazza meg, hogy a peres feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit a bíróság kellő alapossággal vizsgálja meg, és ennek értékeléséről határozatában adjon számot. A Kúria sérelmezett közbenső ítéletében semmi jele annak, hogy az alperes által hivatkozott, és a per eldöntése szempontjából egyáltalán nem közömbös körülményeket megfontolta volna. Ennek következménye, hogy e körülmények (a felperes A/1. sz. alatti nyilatkozata, illetve a szembesítés eredménye) figyelmen kívül hagyását a Kúria nem indokolta.

A fentiekre tekintettel ismételten kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszomban foglalt indítványnak helyt adni szíveskedjék.

Budapest, 2014. március 17.

Tisztelettel:

